

παρ' ἡμῖν. Ἀναξαγόρας 4.7-8 κατεσκευασμένα ὥσπερ παρ' ἡμῖν ... καὶ τὰ ἄλλα ὥσπερ παρ' ἡμῖν 4.11 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθεῖη 2. Σὲ ὄντολογικὴ ἀναφορά, with ontological reference, Ἐμπεδοκλῆς 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος 115. 13 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φygὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης 117.1 ἤδη γάρ' ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρος τε κόρη τε 139 οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἡμᾶρ 3. Μὲ ἀξιολογικὴ ἀναφορά, with axiological reference, Ξενοφάνης 2.11 οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ Ἡράκλειτος 49 εἷς ἐμοὶ μύριοι 121 ἡμέων μηδὲ εἷς ὀνήιστος ἔστω.

ἔδειν. Κατατρώγω, devour, Ἐμπεδοκλῆς 128 θυμὸν ἀπορραΐσαντας ἐ<ν>έδμεναί ἡέα γυῖα 137 θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν. Πρβλ. ἐσθίειν.

ἐθέλειν (τύπ. θέλειν). Θέλω/ἔχω τὴν ροπή, want/intend, Ἡράκλειτος 20.2 γενόμενοι ζώειν ἐθέλουσιν 32 οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει 85 δὲ γὰρ ἂν θέλη 110 γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν 114.5 ὁκόσον ἐθέλει Ἐμπεδοκλῆς 62 θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι 91 αὐτὰρ ἐλαίῳ οὐκ ἐθέλει 111.5 ἦν ἐθέλησθα Δημόκριτος 62 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 79 χαλεπὸν μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 182.3-4 καὶ γὰρ οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξείργει τοιοῦτον εἶναι 199 ζῆν ἐθέλουσιν 206 γηράσκειν ἐθέλουσιν 257 θέλοντα ἀδικεῖν 277.4 οἷον ἐθέλει Ἀρχύτας 4 ἂ θέλει. Πρβλ. βούλεσθαι, ἐπιθυμεῖν.

ἐθίζεσθαι. Συνηθίζω, accustom, Δημόκριτος 146 τὸν λόγον αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρας ἐθιζόμενον λαμβάνειν.

ἔθνος. Εἶδος/φύλο, kind/tribe, Ἐμπεδοκλῆς 26.4 ἀνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 35.7-16 ἔθνεα μυρία θνητῶν 121 καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν.

ἔθος. Συνήθεια, habit, Παρμενίδης 7.3 μηδὲ σ' ἔθους πολὺπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω.

εἰδέναι 1. Γνωρίζω, know, Ξενοφάνης 8.4 εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως Ἡράκλειτος 23 Λίχης ὄνομα οὐκ ἂν ἦ δέ-

σ α ν 57 τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι Δημόκριτος 198 τὸ χρῆζον οἶδεν, ὁκόσον χρῆζει 234.1-3 τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν 243.3 εἰδέωσι κύρσοντες 264.3 εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι Ἀνάξαρχος 1.3-6 χρὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι 2. Κατανοῶ, understand, Ἡράκλειτος 80 εἰδέναι χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνὸν 104 οὐκ εἰδότες ὅτι «οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοὶ» Παρμενίδης 1.1-3 εἰδότες φῶτα Ἐμπεδοκλῆς 23.9-11 ἀλλὰ τορῶς ταῦτ' ἴσθι, θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας 110.10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν 114 οἶδα μὲν οὖνεκ' ἀληθείῃ 129.1-3 ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Ἀναξαγόρας 7 ὥστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ Διογένης 8 αἰδιόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ πολλὰ εἰδός ἐστι Δημόκριτος 30 καὶ πάνθ' οὗτος οἶδε 165 ἄνθρωπός ἐστιν ὁ πάντες ἴδμεν 3. Γνωρίζω/κατανοῶ (σὲ ἀναφορὰ σχετικιστική), Know/understand (with sceptical reference), Ξενοφάνης 34 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐ τις ἀνὴρ ἴδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν . . . αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε. δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται Παρμενίδης 6.4-6 βροτοὶ εἰδότες οὐδὲν Δημόκριτος 7 ἔτεῃ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενὸς 117 ἔτεῃ δὲ οὐδὲν ἴδμεν ἐν βυθῷ γὰρ ἀλήθεια Μητρόδωρος 1 οὐδεὶς ἡμῶν οὐδὲν οἶδεν οὐδ' αὐτὸ τοῦτο, πότερον οἶδαμεν ἢ οὐκ οἶδαμεν <οὐδ' αὐτὸ τὸ μὴ εἰδέναι καὶ τὸ εἰδέναι οἶδαμεν (ὅτι ἔστιν) οὐδ' ὅλως πότερον ἔστι τι ἢ οὐκ ἔστιν> 4. Γνωρίζω/μαθαίνω, learn, Παρμενίδης 10.1-3 εἴσῃ δ' αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα 10.5-7 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα.

εἶδος 1. Εἶδος, kind, Ἐμπεδοκλῆς 98.5 ἐκ τῶν αἵμά τε γέντο καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκὸς Φιλόλαος 5 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον . . . ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδεος πολλαὶ μορφαὶ Ἀρχύτας 1.10 τὰ τῷ ὄντος πρῶτιστα δύο εἶδεα 2. Μορφή, form, Μέλισσος 8(4) εἶδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 22.7 εἶδεσιν ἐκμάκτοισι 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλίγκια πορσύνουσι 71.3 εἶδη τε γενοίατο χοοῖά τε θνητῶν 73.2 Κύπρις . . . εἶδεα ποιπνύουσα θεῶν περὶ δῶκε

